

Jamie Cullum. Pompa i circumstància a l'Empordà

El cantant i i pianista anglès presenta el seu darrer treball 'Taller' a Catalunya | Amb la seva actuació, el Festival de Cap Roig s'aproxima al seu equador

Jamie Cullum al Festival de Cap Roig | José Irún

Jamie Cullum · divendres 2 d'agost del 2019 · Festival de Cap Roig

El Festival de Cap Roig va penjar el cartell d'entrades esgotades per rebre l'actuació de **Jamie Cullum**, que tot just acaba de publicar un nou treball discogràfic, *Taller* (Island, 2019). El disc és el vuitè enregistrament d'estudi de la seva trajectòria, i trepitja amplis terrenys com el soul, les balades pop o el funk. *Taller* representa el seu retorn a la producció després d'una pausa de sis anys des de *Momentum* (Island, 2013), el seu darrer treball amb cançons pròpies.

Amb un "Com esteu, Cap Roig?", **Cullum** va donar el tret de sortida del concert. "When I Get Famous", repescada de *Momentum*, va servir-li per desplegar tots els recursos escènics de que disposa per als fotògrafs, com les ulleres de sol a l'estil **Blues Brothers** o el ja icònic salt des de dalt del piano.

Cullum s'acompanya durant aquesta gira d'una parella de coristes que estratègicament situa a primera fila, un clàssic combo de rock -baix, guitarra i bateria-, i un duo de vents que alternen amb l'orgue. **Cullum** s'acompanya d'un piano de cua que, desgraciadament, abandona durant massa moments del concert.

"Taller" -que dóna nom al disc- va ser la segona cançó del concert; un tema amb reminiscències soul que recorda poderosament a **Amy Winehouse**. Una tema amb una lletra que juga irònicament amb la diferència d'alçada entre el músic anglès i la seva dona, l'escriptora model **Sophie Dahl**, amb qui manté una diferència de més de vint centímetres: "I wish I was taller / I wish I was wiser / So can I stand next to you? [M'agradaria ser més alt / M'agradaria ser més savi / Així doncs, puc estar al teu costat?"

I el jazz va aparèixer a l'Empordà de la mà d'un clàssic, el blues de **Ray Charles** "Don't You Know". Tot seguit, una cançó que -en paraules de **Cullum**- descrivia perfectament el que havien estat fent tota la tarda. "Drink" és una balada mccartneiana que forma part de *Taller*. Una de les cançons més rodones del disc, que realment va sonar esplèndida en el concert de Palafrugell.

Els repertoris de **Jamie Cullum** són profundament eclèctics. Però sap conferir a l'espectacle una certa unitat estructurada a partir d'una veu privilegiada i d'un talent que el permet enllaçar dues cançons de caire rock-funk com "Get Your Way" i la versió de **The Killers** "The Man", i immediatament després fer-nos tornar al club de jazz amb un esplèndid cover del "Hard Times (No One Knows Better Than I)" de **Ray Charles** sonant al més pur estil Stax.

I d'aquí al "New York, New York" popularitzat per **Frank Sinatra**, i ara acompanyat només per veu i piano, i pel propi Steinway percutit. L'experiment va enllaçar la cançó amb el "Empire State of Mind" de **Jay Z** i **Alicia Keys**, i amb una aclamada versió de l'"Ex-Factor" de **Lauryn Hill**, en el que va suposar un dels moments més àlgids del concert. Un clímax que va desaparèixer amb "Mankind", una cançó d'inspiracions africanes inclosa a *Taller*, i que va ser intepretada per **Cullum**, les dues coristes, contrabaix i el propi instrument percutit. Tan evitable com la versió del "Just a Gigolo" popularitzat per **Louis Prima**, amb el músic cantant enmig del públic, o la benintencionada però fallida adaptació del "Sinnerman" elevat a estàndard per **Nina Simone**.

L'esperit de **Prince** va ressonar a Cap Roig amb "Usher", una cançó disco-funk que convida al ball i que va encaixar perfectament en el repertori del pianista, cada vegada més còmode en terrenys que s'aparten del jazz més ortodox. Una cançó que forma part del generós *Taller*, igual que la següent, "The Age of Anxiety", un tema ben bé podrien haver firmat **Coldplay** i que té una *coda* a l'estil "Hey Jude" que **Cullum** va provar -amb discret èxit- de fer cantar al públic. Un fals final que va donar pas a la catarsi *coleportiana* de "You and Me are Gone", un tema escrit pel propi **Cullum** que funciona com un tro en directe.

El concert va acabar aquí. Però **Cullum** va voler regalar un doble bis. Va començar amb una improvisació lírica sobre 'Cap Roig' -dues paraules amb la pronúncia de les quals va estar bromejant tota la nit- que va culminar amb una preciosa versió a piano i veu de l'"I've Got You Under My Skin" de **Cole Porter**. Només per aquest moment ja valia la pena tota la pompa i circumstància.

Jamie Cullum al Festival de Cap Roig 2019. Foto: José Irún